

Продана *). Догдѣ-то пакъ Кихая-паша, всѣкого оногова усмъртѣваше, кой-то му ся само въспротивяше, а оныя, кой-то му ся покорявахъ опростѣваше имъ животъ-тъ, присѣдинихъ му ся много отъ оныя, кой-то по преди сами желаяхъ и искахъ подвигъ-тъ. Помѣжду оныя пакъ, кой-то бѣхъ останали на поле-то появилахъ ся сега двѣ очейтелны мѣнїя: сиречь едни бѣхъ ся приклонили, да ся помирътъ съ Турцы-тъ, и да имъ отидѣтъ и сами тїя на помощь врѣрхъ Милоша; други пакъ напротивъ съвѣтовахъ ся, единъ другому да избѣгътъ жены-тъ си и дѣцата си, пакъ тогава да отидѣтъ въ планинѣ-тъ, и до последнѣ-тъ си какъкъ крѣвнѣ да ся биѣтъ съ Турцы-тъ.

Нѣ сега последува ненадѣйно една рѣшителна случка, сиречь въ часъ-тъ на най-голѣмъ-та опасность появи ся еднѣкъ помощь, истина че не многочислена — 500 грузяны; 200 цѣрно-

*) При последны-тъ мѣсяцы 1814. г. роди ся нѣкаква кавга, коя-то излезе помѣжду братъ-тъ Хаци Продановъ (войвода Сеничкій) и помѣжду челоуѣцы-тъ на Лафат-Ага, кой-то бѣше изново станалъ управитель на окруженіе Пожечко; братъ-тъ Хаци Продановъ побѣгна и ся спаси въ планинѣ-тъ, пакъ повика народъ-тъ на оруженіе, и проводи посланцы до Милоша да подигне окруженіе-то Рудничко и Крагуевецко, и да стане глава на мѣсто Кара Георгія. Милошъ излезе предъ тѣхъ съ нѣколко челоуѣцы отъ окруженіе-то си и приклони ги да ся разотидѣтъ, представи имъ, че е всѣкое покушение за тогава всеу и че нищо друго не бы направил, освенъ да ся умножи тиранство-то Сулиманово, а и зима-та ся е вече заченвала. Милошъ е ималъ голѣмо дарованіе за такова предвиденіе и затова е така говорилъ на народъ-тъ.